HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

לא שנו. היכא דלוכלת לאשוגה לאשוגה לאין מצטרפת לפרוטה: **אלא דאמר לה בזו ובזו וכו'.** ללא גמרי קידושין ולא [ט] נקנה לה עד שיתנה אחרונה שהיא גמר דבורו וכבר היו הראשונות מלוה: **אבל נאמר.** [י] מקבלת הראשונה לא נתכוונה לפרוטה הלידון [כ] הקנה לה בתורת קידושין וכי אוכלה מדידה קא אוכלה ואפילו אוכלה לאשוגה לאשוגה מקודשת מה [ל] כגון שזה פרוטה: **ת"ג אבל אמר לה בלאו אפילו אוכלת נמי מקודשת: בלאון ברמון בלאגו.** שלון [מ]גלע"ז בלע"ז [נ] והוא מאכל חזיר יעב ובלאון אשכנז מייכל"ן וגם בני אדם אוכלין ואוזלין אותם בתם כמו עלמוגים: **ת"ג בזו ובזו אם יש בכולן זו' בזו נטלתו ואכלתו ועוד בזו ועוד בזו וכו'.** והאי לפלוגיהו לתרי בבי דריסת ומציעתא ותנא בתרוייהו אם יש בכולן משום דבעי לפלוגי במציעתא בין אוכלת לאוכלת כדמפרש ואזיל: **הניחא זו'.** לאו לרבא פרכינן אלא לעיל קאי דמתרלינן היכא אוכלת דממני' לרב ושמואל אריסא ולרבי אמי לפיקא הניחא לר' אמי אוכלת להיכא אוכלת דמתניתין לפיקא דהוי כללא ומאי בתמחת בתמחונה הכא נמי היכא אוכלת דבריית קאי נמי אכללא כדתני גבי זו ובזו אם יש בכולן שזה פרוטה מקודשת ותנא פלוגתא גבי נטלתו ואכלתו למימר עד שיהא בתמחת מהן מציעו נמי לתרוצי עד שיהא בתמחונה אלא לרב ושמואל דאמרי בתמחת אפילו אמחת מקמייתא נמי אמר ואפרטת דהתקדשי התקדשי קאי ואוכלת מיניריכא ליה האי בתמחת אפילו אמחת מקמייתא דאכלתנהו מיד נמי קאמר לאי אוכא בתמחת שזה פרוטה מקודשת קשיא הא הוה ליה מלוה: ת"ג **הא מני רבי היא דאמר. כמתכת זבחים כפ' שני (ל:). לא שנא בזית ובזית.** לא תנא שזה שאכל את הזה על מנת לאכול כזית למחר כזית בחול, לא תנא למחר כזית בחול, אלא אפילו אכל כזית בחול ואכל כזית למחר, **פרטא הוי.** ג' מתכות הן ופסוק את הכלשונות והוי פיגול ושוב אין מתכפר שיש מוציאתו מידי פיגול אלימא לר' יהודה לאחר כזית זה הכלל כל שמתכפר בזמן קדמה למתכפר במקום פיגול ותיתיין על מכילתו כרת (שבועות לח.). **המקדש במלוה.** לאחר המקדשי לי במלוה שלומיך (לעיל ו:). שמחל לה מלוה שמיחת לו (כתובות עד.). **אינה מקודשת מלוה להוצאה ניתנה.** דמסוס דמשעה שלוותה קיימא להולאה ולכשהוא קיימא והשתא לאו מידי יהיב לה (שם). דקיימה מצדה עפרון גמרינן דיהיב מידי בשעת קידושין ומלוה להולאה ניתנה וכבר הן שלה ומעות אחריים שיש מיניה לו (לעיל ו:). **ונתן לה דינר.** מיד מקודשת דקיבלה ליה לשום קידושין ועל מנת שיפלים תנאו (לעיל ח:).

לא שנו אלא דאמר לה בזו ובזו ובזו [א]**אבל אמר לה באלו אפילו אוכלת נמי מקודשת כי קא אכלה מדנפשה קאכלה תניא כותיה דרבא התקדשי לי באלון ברמון ובאגוז או שאמר לה התקדשי לי באלו אם יש בכולן שזה פרוטה מקודשת ואם לאו אינה מקודשת בזו ובזו ובזו אם יש בכולם שזה פרוטה מקודשת ואם לאו אינה מקודשת בזו נטלתו ואכלתו ועוד בזו ועוד בזו אינה מקודשת עד שיהא באחת מהן שזה פרוטה האי באלון ברמון באגוז היכי דמי אילימא דאמר לה באלון או ברמון או באגוז אם יש בכולן שזה פרוטה מקודשת והא או קאמר ואלא באלון וברמון ובאגוז היינו בזו ובזו ובזו אלא לאו דאמר לה באלו הא מדקתני סיפא או שאמר לה התקדשי לי באלו מכלל דרישא לאו באלו עסקינן פירושי קא מפרש התקדשי לי באלון ברמון באגוז כיצד כגון דאמר לה התקדשי לי באלו וקתני סיפא בזו נטלתו ואכלתו אם יש באחת מהם שזה פרוטה מקודשת ואם לאו אינה מקודשת ואילו ריישא לא קא מפליג בין אוכלת למנחת שמע מינה כל היכא דאמר לה באלו כי קא אכלה** [ב]**מנפשה קא אכלה שמע מינה הניחא למאן דאמר אסיפא קאי ומאי עד שיהא באחת מהן שזה פרוטה עד שיהא באחרונה שזה פרוטה הכי נמי עד שיהא באחרונה שזה פרוטה אלא לרב ושמואל דאמרי תרוייהו אריישא קאי ואוכלת איצטריכא ליה הבא כללי קחשיב פרטי לא קא חשיב הא מני רבי היא דאמר** [ג]**לא שנא כזית כזית ולא שנא כזית וכזית פרטא הוי: אמר רב** [ג]**ב המקדש במלוה אינה מקודשת מלוה להוצאה ניתנה נימא כתנאי המקדש במלוה אינה מקודשת ויש אומרים מקודשת מאי לאו בהא קמיפלגי דמר סבר מלוה להוצאה ניתנה ומר סבר מלוה לאו להוצאה ניתנה ותסברא אימא סיפא** [ד]**ושוים במכר שזה קנה אי אמרת מלוה להוצאה ניתנה במאי קני אמר רב נחמן הונא חברין מוקים לה במילי אוחרי** [ה]**והכא במאי עסקינן כגון שאמר לה התקדשי לי במנה ונמצא מנה חסר דינר מר סבר** [ו]**כסיפא לה מילתא למיתבעיה ומר סבר לא כסיפא לה מילתא למיתבעיה ואלא הא** [ז]**דאמר רבי אלעזר התקדשי לי במנה ונתן לה דינר הרי זו מקודשת וישלים לימא כתנאי אמרה לשמעתיה אמרי מנה חסר דינר כסיפא לה מילתא למיתבעיה מנה חסר תשעים ותשע לא כסיפא לה מילתא למיתבעיה מיתיבי** [ח]**האומר לאשה התקדשי לי בפקדון שיש לי בידך והלכה ומצאתו שנגנב או שאבד אם נשתייר הימנו שוה פרוטה מקודשת ואם לאו אינה מקודשת ובמלוה אף על פי שלא נשתייר הימנו שוה פרוטה מקודשת רבי שמעון בן אלעזר אומר משום רבי מאיר מלוה הרי מהני והכא מהני והיינו דקאמר גמרא מ"ט לימא קדום נסיחות מטע למה כתוב כלומר מי משום דעבר למילתא דקאמר רחמנא כיון דכתיב כתיב** [ט] **בהכי"מכסה את מלבו**[א] **ממנו כל מלב** [ט] **דגן מירוח ויקהר ממעמד שיש לו לאדם לתרוס מן היפה ואם לא הניח מחלבו פסיעה דעבר ל"ב למה כתיב הכי קרא** [ה] **ולא תעמוד עליו מטע שהרי"מכסה את חלבו ממנו פסיעה אלא ד"מ דלהכי כתביה לומר לך דהתורם מן הרעה על היפה לחיכא למיכא שני מטעות מטע אחד שעבר על מה דקאמר רחמנא דיתרום מן היפה ואטע על תרומתו דהוי תרומה מן הרעה** [ב] **והיינו דקאמר מכאן לתורם מן הרעה על היפה כו'** [ו]**: לעולם ר"מ ר"ג בזו ובזו אם יש בכולן ש"פ בו'.** והאי לפלוגיהו לתרי בבי ריסת דקתני בתלו ומציעתא דקתני בזו ובזו אלא לתנא בתרוייהו אם יש בכולן כו' משום דקבעי לפלוגי במציעתא בין אוכלת למנחת כדמפרש ואזיל: לעולם ר"מ **הניחא** לאו לרבא פרכינן אלא לעיל קאי דמתרלינן היכא אוכלת דמתניתין לרב ושמואל אריסא ולרבי אמי לפיקא הניחא לר' אמי אוכלת להיכא אוכלת דמתניתין לפיקא דהוי כללא ומאי בתמחת בתמחונה הכא נמי היכא אוכלת דבריית קאי נמי אכללא כדתני גבי זו ובזו אם יש בכולן שזה פרוטה מקודשת ותנא פלוגתא גבי נטלתו ואכלתו למימר עד שיהא בתמחת מהן מציעו נמי לתרוצי עד שיהא בתמחונה אלא לרב ושמואל דאמרי בתמחת אפילו אמחת מקמייתא נמי אמר ואפרטת דהתקדשי התקדשי קאי ואוכלת מיניריכא ליה האי בתמחת אפילו אמחת מקמייתא דאכלתנהו מיד נמי קאמר לאי אוכא בתמחת שזה פרוטה מקודשת קשיא הא הוה ליה מלוה: ת"ג **הא מני רבי היא דאמר כ"ש כזית כזית וכ"ש כזית וכזית פרטא הוי.** והך פיסקא דקתני זבו נטלתו ואכלתו ועוד בזו ועוד בזו תנא אחריני הוא ולאו היינו תנא דריסת ומציעתא ופ"ל כרבי ותנא אוכלת והוא הדין למנחת ואוכלת מיניריכא ליה לאשמועינן לת"ג דמקדיש סיפא לה מקדש בפחות מש"פ ולרבי תנא בזו בזו תרי זימני גבי נטלתו ואכלתו ועוד בזו ועוד בזו ותנא אם יש בחמת מכולן שזה פרוטה מקודשת משום דס"ל התקדשי לי בכל חלק מקדשי התקדשי בזו התקדשי בזו ועוד בזו התקדשי. והך דלרבי בזבחים בפ"ב בתמצא בשחיטת חוצה בין שחטו ע"מ לאכול בזית למחר בזית בתוך בזית בתוך זמנו שחטו ע"מ לזרוק בזית למחר בזית יהודה לחזור בתר לשון רשאין פיגול וחייבין עליו כרת: **חיצה מקודשת.** לפילו יחנה בעין: **להולאה ניתנה.** שלוה רשאי להוציאה בהוצאה ואינו חייב להעמידה בעסק שתהא מצויה תמיד. ומסתברא דבכה"ג איירי פלוגתייהו. במכר. שקנה קרקע בכסף מלוה שהוא חייב לו או מטלטלין לקבולי מי שפרע, ואפילו המלוה בעין. אשתכח השתא דקי"ל מלוה להוצאה ניתנה שאם קנה קרקע במלוה לא קנה כלל ובמטלטלין אינו מקבל עליו מי שפרע. והר"ם ז"ל כתב בקנין פ"ז [ה"ד] דקנה קרקע במלוה הוי קנין גמור ומטלטלין לקבולי עלייהו מי שפרע. ודעתו דהא א"ר יוחנן דבר תורה מעות קונות ל"ש מעות בעין ול"ש מעות הלואה, והיינו דאקשי ליה בפ' הזהב [ב"מ מח, א] מייחד כלי להלואתו דלאחר שהלוה אותו משמע. ואהי שיטה דהכא דלא כר' יוחנן היא וליתא, ואפשר דאליבא דרשב"ל היא דאמר משיכה מפורשת מן התורה ולא מעות, ולדידיה קרקע שנקנה בכסף וחזינן לה משדות בכסף יקנו, [ו] דוקא במעות שהן בעין. במילי אוחרי. בדבר אחר. **זומר סבר לא כסיפא ליה מלתא** [ומ]. ומסתברא דהלכה כר"א דאפילו מנה חסר דינר מקודשת דלא כסיפא מילתא למתבעא. וכן נראה דעת הרי"ף והר"ם שלא הביאו זה. **אינה מקודשת.** אפילו קבלה עליה אחריות דמלוה היא.

מסורת הש"ס

ט) [בכת"י: מדפסים], ס) שבועות לח. זבחים ל:, ע) [לעיל ו: וש"נ], ד) [ע' תוס' ב"מ טו. ד"ה שלו שלוה] [וכמהרש"ל שם], ה) [בכת"י: ככל, וכ"ל. (רש"ס)], ו) [לקמן ס:], ז) לעיל ח, ח) מופסחת דקידושין רפ"ג [ע"ש דתניא התם כמו דמסיק בעמוד ב' ובמלוה אע"פ שנפטיר בידה מקודשת], ט) [בדפו"ר: נקנו, וכ"ה בר"ן], י) [בכת"י: דקנלא], כ) [בדפו"ר ודפו"ר: הקנס], ל) [לעיל כו ע"ב], מ) [במדבר יח פסוק ל], נ) [ל"ל יפהר וכל תלב מיכוח ולקן למשמע כן], ס) [בדפו"ר: ללא, ופ"ל דולא], ע) [וע"ע תוס' ב"מ נו. ד"ה נשיאות ותוס' תמורה ה. ד"ה שם אינו], פ) [יעקן דבמהרש"ם ס"ק ו"ל נלאח מהן], צ) [נדל"ל ותס], ק) [ב"מ מד ע"ב], ר) [לעיל כו ע"ב],

מוסף רש"י

הא מני רבי היא דאמר. במתכת זבחים כפ' שני (ל:). **לא שנא בזית ובזית.** לא תנא שזה שאכל את הזה על מנת לאכול כזית למחר כזית בחול, אלא אפילו אכל כזית בחול ומתי נחתא בתמחונה הכא נמי היכא אוכלת בדבריית קאי נמי אכללא כדתני גבי זו ובזו אם יש בכולן שזה פרוטה מקודשת ותנא פלוגתא גבי נטלתו ואכלתו למימר עד שיהא בתמחת מהן מציעו נמי לתרוצי עד שיהא בתמחונה אלא לרב ושמואל דאמרי בתמחת אפילו אמחת מקמייתא נמי אמר ואפרטת דהתקדשי התקדשי קאי ואוכלת מיניריכא ליה האי בתמחת אפילו אמחת מקמייתא דאכלתנהו מיד נמי קאמר לאי אוכא בתמחת שזה פרוטה מקודשת קשיא הא הוה ליה מלוה. ת"ג **הא מני רבי היא דאמר כ"ש כזית כזית וכ"ש כזית וכזית פרטא הוי.** והך פיסקא דקתני זבו נטלתו ואכלתו ועוד בזו ועוד בזו תנא אחריני הוא ולאו היינו תנא דריסת ומציעתא ופ"ל כרבי ותנא אוכלת והוא הדין למנחת ואוכלת מיניריכא ליה לאשמועינן לת"ג דמקדיש סיפא לה מקדש בפחות מש"פ ולרבי תנא בזו בזו תרי זימני גבי נטלתו ואכלתו ועוד בזו ועוד בזו תנא אחריני הוא ולאו היינו תנא דריסת ומציעתא ופ"ל כרבי ותנא אוכלת והוא הדין למנחת ואוכלת מיניריכא ליה לאשמועינן לת"ג דמקדיש סיפא לה מקדש בפחות מש"פ ולרבי תנא בזו בזו תרי זימני גבי נטלתו ואכלתו ועוד בזו ועוד בזו ותנא אם יש בחמת מכולן שזה פרוטה מקודשת משום דס"ל התקדשי לי בכל חלק מקדשי התקדשי בזו התקדשי בזו ועוד בזו התקדשי. **כסיפא לה מילתא למיתבעא.** דלכך מועטו הוא דיגר ממנה: **לא שנא כזית כזית.** דהיתה אוכלת ראשונה בענין שיהא [פ] באחרונה שוה פרוטה. **באלו.** נגמרו קדושין בבת אחת תכף שאמר באלו וכי שקלה ואכלה דידה אכלה, ואם יש בכולן שוה פרוטה מקודשת. **במלוה.** אע"פ שהיא בעין. **מאי לאו בהא פליגי.** שהלוה אותה ובעוד שהמעות בעין ולא הוציאם אם אמר לה התקדשי במלוה שיש לי אצליך אינה מקודשת דלא מטי הנאה לידה שהרי בידה להוציאם ואינו יכול לחזור בו. **ומר סבר לאו להוצאה ניתנה.** דכל זמן שלא הוציאה הלוה, יכול מלוה לחזור בו, [צ] **אם קדש** בו האשה ודאי מטיא לה הנאה שעתה יכולה להוציאו בתורת שלה. ור"ש פירש להוצאה ניתנה שהלוה רשאי להוציאה בהוצאה ואינו חייב להעמידה בעסק שתהא מצויה תמיד. ומסתברא דבכה"ג איירי פלוגתייהו. **במכר.** שקנה קרקע בכסף מלוה שהוא חייב לו או מטלטלין לקבולי מי שפרע, [ק] ואפילו המלוה בעין. אשתכח השתא דקי"ל מלוה להוצאה ניתנה שאם קנה קרקע במלוה לא קנה כלל ובמטלטלין אינו מקבל עליו מי שפרע. ודעתו דהא א"ר יוחנן דבר תורה מעות קונות ל"ש מעות בעין ול"ש מעות הלואה, והיינו דאקשי ליה בפ' הזהב [ב"מ מח, א] מייחד כלי להלואתו דלאחר שהלוה אותו משמע. ואהי שיטה דהכא דלא כר' יוחנן היא וליתא, ואפשר דאליבא דרשב"ל היא דאמר משיכה מפורשת מן התורה ולא מעות, ולדידיה קרקע שנקנה בכסף וחזינן לה משדות בכסף יקנו, [ר] דוקא במעות שהן בעין. **במילי אוחרי.** בדבר אחר. **זומר סבר לא כסיפא ליה מלתא** [ומ]. ומסתברא דהלכה כר"א דאפילו מנה חסר דינר מקודשת דלא כסיפא מילתא למתבעא. וכן נראה דעת הרי"ף והר"ם שלא הביאו זה. **אינה מקודשת.** אפילו קבלה עליה אחריות דמלוה היא.

מוסף תוספות

א. ואמר רבינו שמשון משאנץ דהכי פירושו אם אינו קדוש נשיאות חטא למה כתוב בלאו הכי נמי ידעינן דיש בו נשיאות חטא מדכתיב מכל חלבו [במדבר יח] דמשמע חלבו אין גידעון לא. תוס' תמורה ה. (וע"ש בגמ' דליפלוג מקל שכיפ תמוס' שם). ב. משום דאהני מעשיו. שטמ"ק בתמורה על תוס' שם (ועי' מהרש"ל וחי' רע"ק).

עין משפט נר מצוה

עד א מיי' פ"ח מהל' מיטות הל' כח סמג עשין מח טוש"ע חה"ע סי' קי"ח סעי' ו:
עה ב מיי' שם הל"ג והלכה כו סמג שם טוש"ע חה"ע סי' כח סעי' ז:
עו ג מיי' שם הל"ח טוש"ע שם סעי' ו:

הגהות הב"ח

(ה) תוס' ד"ה הם מני וכו' שם ים בכולן כל"ל ומיבת לו נמחק:

לעזי רש"י

אגלנ"ט [גלנ"ט]. בלוט. אייכל"ן [אייכ"ל]. אצטורבל.